

A KÚRIA mint felülvizsgálati bíróság

Kfv.II.37.611/2014/8.szám

A Kúria a H Ügyvédi Iroda ügyintéző: Dr. H E ügyvéd) által képviselt I.r., II.r., III.r., IV.r., V.r., VI.r. és VII.r. felpereseknek a Budapest Főváros Kormányhivatala I.r. és a Dr. K E ügyvéd által képviselt II.r. alperesek ellen kisajátítási határozat felülvizsgálata iránt indított perben, a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 2014. február 27. napján meghozott 10.K.33.335/2013/7. számú jogerős ítélete ellen a II.r. alperes által 9. sorszám alatt benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán az alulírott napon megtartott nyilvános tárgyaláson meghozta az alábbi

í t é l e t e t:

A Kúria a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 10.K.33.335/2013/7. számú ítéletének felülvizsgálati kérelemmel nem támadott részét nem érinti, a felülvizsgálati kérelemmel támadott - a többletkártalanításra, perköltség- és illetékviselésre vonatkozó rendelkezéseit hatályon kívül helyezi.

A Kúria az I.r. alperesi jogelőd 2010. január 21-én kelt 40-585/2/2010. számú határozatát részben és akként változtatja meg, hogy kötelezi a II.r. alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az I., II., III. és VI.r. felperesnek fejenként további 9.180 (kilencezer-egyszáznyolcvan) forint, a IV.r. felperesnek további 41.027 (negyvenegyezer-huszonhét) forint, az V.r. felperesnek 37.637 (harminchétezer-hatszázharminchét) forint, a VII.r. felperesnek 37.567 (harminchétezer-ötszázhatvanhét) forint többletkártalanítást és annak a határozat jogerőre emelkedésétől a kifizetés napjáig járó törvényes kamatát.

Kötelezi a felpereseket, hogy 15 napon belül, fejenként fizessenek meg az I.r. alperesnek 40.000 (negyvenezer) forint elsőfokú és 10.000 (tízezer) forint felülvizsgálati eljárási költséget, továbbá II.r. alperesnek 60.000 (hatvanezer) forint elsőfokú és 30.000 (harmincezer) forint felülvizsgálati eljárási költséget.

Kötelezi továbbá a felpereseket, hogy fizessenek meg fejenként az államnak - külön felhívásra - 20.000 (húszezer) forint kereseti és 70.000 (hetvenezer) forint felülvizsgálati illetéket.

Az ítélet ellen további felülvizsgálatnak helye nincs.

I n d o k o l á s

A felperesek eltérő tulajdoni hányadban tulajdonosai a B helyrajzi számú, 11772 m2 területű, szántó művelési ágú, E-TG/XV. turisztikai erdő övezetbe tartozó ingatlanoknak. Az ingatlanból egy korábbi kisajátítás során - a 2008. december 18-án kelt B-41-1016/105/2008. számú határozattal - az M0 autópálya építése céljára, az ingatlanok a KL-KT közlekedési terület övezetbe tartozó, 2653 m2 nagyságú területrészt kisajátították. A kisajátítási határozatban a korrigált fajlagos forgalmi érték 5.233 forint/m2 értékben került elfogadásra.

Ezt a kisajátítást követően, a visszamaradó ingatlanok megközelítése céljából létesítendő úthoz szükséges terület megszerzése érdekében az I.r. alperes jogelődje, a Közép-magyarországi Regionális Államigazgatási Hivatal a 2010. január 21-én kelt 40-585/2/2010. számú határozatával a helyrajzi számú ingatlanból 266 m2-t kisajátított. A kisajátított ingatlanrész értékét 4.778 forint/m2 fajlagos forgalmi értékben fogadta el a kirendelt szakértő szakvéleménye alapján, és ennek az értéknek a figyelembevételével állapította meg a felpereseknek járó kártalanítás összegét, amelynek megfizetésére a II.r. alperest kötelezte. Egyúttal a felpereseknek a visszamaradó, helyrajzi számú, 11506 m2 területű ingatlan kisajátítása, illetve az értékcsökkenés megállapítása iránti kérelmét elutasította.

A felperesek - egy beadványban - keresetet terjesztettek elő az I.r. alperesi jogelőd határozatának felülvizsgálata iránt, amelyben 7.000 forint/m2 fajlagos forgalmi érték után kérték a többletkártalanítás megállapítását, valamint elsődlegesen a visszamaradó ingatlan kisajátítását, másodlagosan az értékcsökkenés megállapítását.

Az elsőfokú bíróság szakértői bizonyítás lefolytatását követően, a szakvéleményt és annak kiegészítését értékelve, a 10.K.31.702/2010/36. számú ítéletével a felperesek keresetét elutasította. A felperesek felülvizsgálati kérelme folytán eljáró Kúria a Kfv.III.37.598/2012/9. számú végzésével az elsőfokú bíróság ítéletét hatályon kívül helyezte, és az elsőfokú bíróságot új eljárásra és új határozat hozatalára utasította. A végzés indokolása szerint a Kúria egyetértett azzal, hogy a visszamaradó ingatlan kisajátítása, illetve értékcsökkenés megállapítása nem indokolt, azonban megállapította, hogy a kisajátított ingatlan forgalmi értéke meghatározása körében a jogerős ítélet a kisajátításról szóló 2007. évi CXXIII. törvény (a továbbiakban: Kstv.) 9.§ (1) bekezdését, a Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: Pp.) 339/A.§-át sérti, mert az elsőfokú bíróság a Pp. 206.§ (1) bekezdésébe ütközően mérlegelte a

perben kirendelt szakértő által figyelembe vett értékeadatokat, a szakvélemény a forgalmi érték megállapítására nem volt alkalmas, ezért előírta az új eljárásra, hogy a szakértői vélemény kiegészítésével kell elsősorban a szakvélemény hiányosságait orvosolni, és a felek szakértői véleményre tett észrevételeinek vizsgálata és a vitás kérdések tisztázása után kerülhet sor a többletkártalanítás iránti kereseti kérelemről való döntéshozatalra.

A megismételt eljárás során a bíróság az igazságügyi szakértővel a szakvéleményét ismételten kiegészíttette, a szakértőt meghallgatta. A bizonyítási eljárás során a felek a helyrajzi számú táblát érintő kisajátítások ügyében hozott ítéletekre és az abban elfogadott forgalmi értékekre hivatkoztak. Az elsőfokú bíróság a szakértői vélemény ismételt kiegészítését vizsgálva megállapította, hogy a szakértő jogsértően hagyta figyelmen kívül az értékképzés során a magas forgalmi értéket képviselő, fejlesztési területet jellemző értékeadatokat, valamint az egyéb gazdasági hasznosításra alkalmas ingatlanok árait, mivel - megállapítása szerint - a kisajátított ingatlan leginkább a fejlesztési területekhez hasonlítható, ugyanis a fekvése más irányú hasznosítást is lehetővé tesz. A szakvélemény ismételt kiegészítésében felhasznált valamennyi értékeadatot felhasználhatónak ítélve, a tíz értékeadat átlagárát 6.998 forint/m²-ben fogadta el, továbbá figyelembe vette, hogy az ugyanezt az ingatlant érintő korábbi kisajátítási eljárásban 5.670 forint/m² forgalmi értéken alapuló kártalanítási összeg került megállapításra a 27.K.30.021/2014/3. számú ítélettel, továbbá azt is, hogy a Kúria Kfv.II.37.051/2013/8. számú végzésében az ugyanebben a táblában levő helyrajzi számú ingatlanból 2009. február 13-án értékesített területrészt értékét 6.999 forint/m²-ban állapította meg. Mindezek alapján a bíróság arra megállapításra jutott, hogy az adatsorból számított átlag 7.000 forint/m²-re kerekített értéke után illeti meg többletkártalanítás a felpereseket.

Az elsőfokú bíróság ezért az I.r. alperesi jogelőd határozatát részben megváltoztatva arra kötelezte a II.r. alperest, hogy a felpereseknek a tulajdoni hányadaik szerint mindösszesen 591.052 forint többletkártalanítást és annak 2010. január 22. napjától a kifizetésig járó évi törvényes kamatát fizesse meg, ezt meghaladóan a felperesek keresetét - az értékcsökkenés és a visszamaradó ingatlan kisajátítása körében a Kúria Kfv.III.37.598/2012/9. számú végzésére utalással - elutasította.

A jogerős ítélet ellen a II.r. alperes nyújtott be felülvizsgálati kérelmet, amelyben kérte annak részben, a többletkártalanításról szóló rendelkezése körében történő hatályon kívül helyezését és elsődlegesen a kereset teljes egészében történő elutasítását, másodlagosan az elsőfokú bíróság új eljárásra utasítását. Álláspontja szerint a jogerős ítélet megsértette az ügyben még

alkalmazandó és a kisajátításkor még hatályban volt, a Polgári törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény (a továbbiakban: Ptk.) 177.§ (1) bekezdését, a Kstv. 1.§ (1) bekezdését, a Pp. 177.§ (1) bekezdését, 206.§ (1) bekezdését, 221.§ (1) bekezdését, valamint „a bírói gyakorlatot”, amellyel összefüggésben a KGD 2007. évi 195. számon közzétett jogesetre hivatkozott.

Kifejtette, hogy az elsőfokú bíróság a szakértői vélemény ismételt kiegészítésében alkalmazott szakértői módszert törvénysértően hagyta figyelmen kívül, és vett figyelembe a perbeli ingatlantól eltérő övezeti besorolású ingatlanokat. A szakértő – helyesen – az adatsorból kirekesztve, nem értékelte a perbeli ingatlantól eltérő, más övezetbe, azaz a munkahelyi övezetbe tartozó ingatlanokat. Az összehasonlítás alapját csak az azonos övezeti besorolású ingatlanok képezhetik. A bíróság tévesen vette figyelembe a helyrajzi számú ingatlanból értékesített terület forgalmi értékét is 6.999 forint/m² összegben. Ennek az értékét nem a kúriai döntés határozta meg, hanem egy 2009. február 13-án kötött szerződésben állapították meg ezt az értéket a szerződő felek. A bíróság továbbá figyelmen kívül hagyta a bizonyítási eljárás során csatolt, ugyanebben a táblában levő ingatlanok tekintetében hozott bírósági döntéseket és az azokban foglalt forgalmi értékeket. A bíróság arra sem volt figyelemmel, hogy ugyanezt az ingatlant érintő korábbi kisajátítási eljárásban alacsonyabb kártalanítási összeget határoztak meg, mint ez utóbbi kisajátításban, és nem merült fel olyan körülmény, amely a korábbi kisajátítási eljáráshoz képest ilyen mértékű értéknövekedést indokoltta tett volna. A bíróság mind a szakvéleményt és annak kiegészítéseit, mind a rendelkezésre álló bizonyítékokat logikátlanul és kirívóan okszerűtlenül értékelte és mérlegelte, törvénysértően, eltúlzott mértékű kártalanítási összeget állapított meg a felperesek javára.

A felperesek felülvizsgálati ellenkérelmükben a jogerős ítélet hatályban tartását kérték. Elsődlegesen hivatkoztak arra, hogy a felülvizsgálati kérelmet a Pp. 340/A.§ (2) bekezdés c) pontja értelmében hivatalból el kell utasítani.

Az I.r. alperes a felülvizsgálati tárgyaláson előterjesztett felülvizsgálati kérelmében csatlakozva a II.r. alperes felülvizsgálati kérelmében kifejtettekhez, szintén a kereset teljes egészében történő elutasítását kérte a többletkártalanítás vonatkozásában.

A II.r. alperes felülvizsgálati kérelme alapos.

A Kúria a jogerős ítéletet a Pp. 272.§ (2) bekezdése és 275.§ (2) bekezdése értelmében a felülvizsgálati kérelem keretei között, az abban konkrétan megjelölt jogszabálysértések körében vizsgálta felül. A felülvizsgálati kérelem nem érintette a jogerős ítéletnek a keresetet elutasító rendelkezését, a felülvizsgálati kérelem

folytán csak arról kellett állást foglalni, hogy a felpereseket a kisajátított ingatlanrészcikért többletkártalanítás megilleti-e.

A Kúria elsődlegesen a felperesek eljárásai kifogását vizsgálta. Megállapította, hogy a felperesek eljárásai kifogásában hivatkozott Pp. 340/A.§ (2) bekezdés c) pontja nem volt alkalmazható, mert a felülvizsgálati kérelmet előterjesztő II.r. alperes terhére a kisajátítási határozatban megállapított fizetési kötelezettség meghaladta az 1.000.000 forintot, ezért a felülvizsgálati kérelem hivatalból történő elutasításának nem volt helye, a felperesek eljárásai kifogása alaptalan.

A Kúria a felülvizsgálati kérelmet érdemben vizsgálva azt állapította meg, hogy a jogerős ítélet a felülvizsgálati kérelemben hivatkozott jogszabályokat megsértette. A Kstv. 9.§ (3) bekezdés a) pontja alapján a kártalanítás összegét az összehasonlításra alkalmas ingatlanok helyben kialakult forgalmi értéke figyelembevételével kell megállapítani. Az elsőfokú bíróság ezt a rendelkezést megsértve a szakértői vélemény ismételt kiegészítésében szereplő tíz összehasonlító értékadatokból nem mellőzte azokat az adatokat, amelyek eltérő övezeti besorolásba tartozó ingatlanokra vonatkoztak.

A kisajátított ingatlan E-TG/XV. turisztikai erdő övezeti besorolású, ezért az ilyen övezetbe tartozó ingatlanok forgalmi értékénél nem lehet összehasonlító adatként figyelembe venni a munkahelyi területbe tartozó ingatlanokat. A munkahelyi terület övezeti besorolású ingatlanok nem a perbeli kisajátítással érintett táblában, hanem egy másik táblában, az út másik oldalán találhatóak, értékük kiemelkedően magas az eltérő övezeti besorolásra tekintettel. Ezeket a területeket a szakértő sem vette figyelembe az átlagszámításnál, ezért azokat a bíróság sem vehette volna figyelembe.

A közlekedési területek (azaz a főutak és azok csomópontjainak területén a közúti közlekedési létesítmények elhelyezésére szolgáló területek), valamint a közlekedési területek által körülzárt zöldfelületek céljára szolgáló övezetbe tartozó ingatlanok forgalmi értéke legfeljebb korrekcióval vehető figyelembe, ha nincs elégséges adat a turisztikai erdő övezetbe tartozó ingatlanok köréből. Mind a szakértő, mind a bíróság tévesen állapította meg, hogy a perbeli ingatlan fekvése (azaz az új út melletti fekvése) lehetővé teszi más irányú hasznosítását, mivel azon tárolás, növénykereskedelem végezhető. Ezért az egyéb hasznosítású területek (a szakvélemény II. kiegészítésében szereplő 2. és a 3. értékadat) korrekció nélküli értéken figyelembe vehetők. Az övezeti besorolás meghatározza az ingatlan hasznosításának körét, az E-TG turisztikai erdő övezetbe tartozó ingatlanok esetében olyan egyéb, más irányú hasznosítás nem igazolt, amelyre hivatkozással a magasabb forgalmi érték elfogadható.

Figyelmen kívül hagyta továbbá a bíróság, hogy ugyanezen ingatlant érintő korábbi, 2008. decemberi kisajátítás kapcsán folyt perben a megállapított forgalmi érték a 6/F/1. szám alatt csatolt, a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 27.K.30.021/2014/3. számú jogerős ítélete szerint számtani átlag számítással 5.670 forint/m² mértékben, korrigált fajlagos érték 5.656 forint/m² mértékben került elfogadásra. A közel egy év múlva elrendelt újabb kisajátítási eljárásban az eltelt idő alatt nem merült fel olyan körülmény, amely ehhez az értékhez képest kiugróan magas, 7.000 forint/m² forgalmi érték megállapítását indokoltta tette volna. Az elsőfokú bíróság nem volt figyelemmel továbbá arra a körülményre sem, hogy a felperesek által 4. sorszám alatt csatolt, a Kúria Kfv.II.37.051/2013/8. számú végzésében a felperesi ingatlant érintő korábbi kisajátítás kapcsán az elfogadott összehasonlító értékadatok között a helyrajzi számú ingatlannak a forgalmi értéke 5.000 forint/m², a helyrajzi számú ingatlannak az értéke 5.010 forint/m² volt. A harmadik értékadat a helyrajzi számú ingatlanból értékesített ingatlanrészre vonatkozóan 6.999 forint/m² volt, amely mint a felek által nem vitatott érték került elfogadásra. Ez utóbbi ingatlanrész forgalmi értékét - az elsőfokú ítéletben rögzítettektől eltérően - nem a Kúria határozta meg 6.999 forint/m²-ben. Ez utóbbi értékadat tekintetében kiemelendő, hogy abban az eljárásban a nem vitatott forgalmi értéket a Kúriának a felülvizsgálati kérelemhez kötöttség okán, mint nem vitatott tény, el kellett fogadnia. Ez az értékadat egy 2009. február 13-án kelt adásvételi szerződéssel értékesített ingatlanrész vételárának felel meg. Ezt az értéket a II.r. alperes - a 6. számú jegyzőkönyvben foglaltak szerint - a jelen eljárásban vitatta, utalva arra, hogy abban az eljárásban a felek által nem vitatott értéket a Kúria nem mérlegelhetette felül, továbbá arra is, hogy a kisajátítással érintett táblában bekövetkezett újabb kisajátítások és a korábbi kisajátítások tekintetében is meghozott jogerős ítéletek jóval kevesebb forgalmi értéket állapítottak meg. Erre vonatkozóan csatolta 6/A/1. szám alatt a Kúria Kfv.II.37.137/2013/8. számú végzését, amely ugyanebben a táblában szereplő helyrajzi számú ingatlant érintő kisajátítás tekintetében a 98126 hrsz-ú táblára vonatkozóan megállapított 5.385 forint/m² korrigált fajlagos forgalmi értékhez képest annak az ingatlannak a kis mérete és a nadrágszíjparcella-jellege miatt alkalmazott további korrekciókkal a fajlagos forgalmi értéket 4.577 forint/m²-ben fogadta el. A szakértő is utalt a helyrajzi számú ingatlan vonatkozásában arra (3. számú jegyzőkönyv 3. oldala), hogy a 7.000 forint/m²-es értékesítési ár a közlekedési terület övezeti besorolásnak köszönhető. A perben kirendelt szakértő a szakvéleményében ezt az értékadatot - a 3. számú jegyzőkönyvben tett nyilatkozata szerint - felhasználta, és ezt a közlekedési területbe tartozó ingatlanértékesítést a burkolt út és jobb övezeti besorolás miatt értékében korrigálta. Ezt a felperesi képviselő vitatta, állítva,

hogy ez az ingatlan erdő övezeti besorolásúként került értékesítésre, mert annak eladására 2009. február 13-án, még a telekalakítások előtt került sor. Mivel a felek a helyrajzi számú ingatlanra alkalmazott, az adásvételi szerződésben szereplő forgalmi értéket - mint összehasonlító értékadatot - vitássá tették, annak figyelembe vehetőségét vitatták, azt a bíróság további bizonyítás, vizsgálódás nélkül nem fogadhatta volna el, mint „nem vitatott, bizonyított tényadatot”, mert vizsgálnia kellett volna, hogy ez a vitatott ingatlanrész közlekedési területbe, vagy erdő övezetbe tartozóan került-e értékesítésre. Mindezek alapján a vitatott, nem tisztázott értékadat nem szolgálhatott alapul a döntéshez.

Az elsőfokú bíróság továbbá figyelmen kívül hagyta a felek által hivatkozott, ugyanezen táblát érintő kisajátítások kapcsán hozott jogerős bírósági döntésekben, az I.r. alperes egyéb határozataiban foglalt forgalmi értékeket.

A Kúria a jogerős ítéletet felülvizsgálva megállapította, hogy a perbeli ingatlan kisajátításánál figyelembe vehető forgalmi adatok az értékelés módszerére is tekintettel csak azonos övezeti besorolású ingatlanok lehetnek, így a szakértői vélemény ismételt kiegészítésében más övezetekbe tartozó ingatlanok - korrekció nélkül, számtani átlagszámítással - nem vehetők figyelembe, így a 2., 6-8. számú adatok, továbbá a kisajátítási eljárásban megállapított értékhez képest túlzottan alacsony értéket mutató adatok is mellőzendők, így a túlzottan alacsony értéket mutató 1., 4., 5., 9., 10. számú adatok sem vehetők megalapozottan figyelembe, és az alapszakvéleményben a közlekedési terület korrekciójával megállapított 3.499 forint/m² érték vehető egyedül alapul a szakértői véleményből. Figyelembe vehető adat továbbá az ugyanezt az ingatlant érintő korábbi kisajátítási eljárásban a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 27.K.30.021/2014/3. számú jogerős ítéletében megállapított 5.656 forint/m² korrigált fajlagos forgalmi érték, továbbá ehhez a döntéshez felhasznált helyrajzi számú ingatlan 5.000 forint/m², a helyrajzi számú ingatlan 5.010 forint/m² forgalmi értéke összehasonlító adatként, továbbá ugyanebben a táblában a helyrajzi számú ingatlant érintő kisajátítás tekintetében hozott Kfv.II.37.137/2013/8. számú végzésben foglalt, a 98126 hrsz-ú táblára vonatkozó korrigált fajlagos forgalmi érték 5.385 forint/m² értékben, továbbá a és , továbbá a helyrajzi számú ingatlanokat érintő kisajátítás kapcsán a bírósági ítéletekkel elrendelt megismételt eljárásban, az I.r. alperes által hozott határozatokban foglalt 6.246, 6.027 és 6.000 forint/m² forgalmi értékek, amelyekre vonatkozó határozatokat a felperesek 4. sorszám alatt csatolták.

Mindezen értékek számtani átlagával 5.353 forint/m² fajlagos forgalmi érték állapítható meg a perbeli ingatlanrész kisajátítása

kapcsán.

A felperesek a keresetükben 7.000 forint/m² forgalmi érték után kérték a többletkártalanítás megállapítását, míg az I.r. alperes jogelődje a határozatban 4.778 forint/m² alapulvételével állapította meg a kártalanítás összegét. A felperesek többletigénye így 2.222 forint/m², melyből 575 forint/m² többletkártalanítási igény megalapozott, mellyel 266 m² után 152.950 forint többletkártalanítási igény illeti meg a felpereseket mindösszesen, tulajdoni hányaduk arányában.

A felperesek az elsőfokú eljárásban a keresetben követelt igények tekintetében túlnyomórészt pervesztesek lettek, a felülvizsgálati eljárásban az igényelt többletkártalanítás tekintetében a pervesztesség-pernyertesség 3:1 arányára tekintettel szintén túlnyomórészt pervesztesek lettek.

Mindezek alapján a Kúria a Pp. 206.§ (1) bekezdésébe, a 221.§ (1) bekezdésében, a Pp. 177.§ (1) bekezdésébe, a Kstv. 1.§ (1) bekezdésébe, 9.§ (3) bekezdés a) pontjába ütköző jogerős ítéletet – annak a felülvizsgálati kérelemmel nem támadott részét nem érintve – a felülvizsgálati kérelemmel támadott részében hatályon kívül helyezte a Pp. 275.§ (4) bekezdése alapján, az I.r. alperesi jogelőd határozatát a Pp. 339.§ (2) bekezdés q) pontja és a Kstv. 32.§ (1) bekezdés d) pontja alapján részben megváltoztatta és rendelkezett a felpereseket a tulajdoni hányaduk alapján megillető többletkártalanítási összeg és annak a Kstv. 21.§ (4) bekezdés szerint járó kamata megfizetéséről.

A túlnyomórészt pervesztes felperesek a Pp. 78.§ (1) bekezdése alapján egységes pertársaság hiányában külön-külön kötelesek az I.r. és a II.r. alperes részére a kifejtett munkával arányban álló mértékű, elsőfokú és felülvizsgálati perköltség megfizetésére.

A pervesztes felperesek a Pp. 78.§ (1) bekezdése és a 6/1986.(VI.26.) IM rendelet 13.§ (2) bekezdése alapján kötelesek a tárgyi illetékeljegyzési jog folytán le nem rótt kereseti és felülvizsgálati illeték megfizetésére. A Kúria a kereseti illetéket a perindításkor hatályos, az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 43.§ (3) bekezdése alapján, míg a felülvizsgálat illetékét a felülvizsgálati eljárás indulásakor hatályos 39.§ (3) bekezdés d) pontja és 50.§ (1) bekezdése alapján határozta meg, és kötelezte a felpereseket külön-külön a kereseti és felülvizsgálati illeték megfizetésére.

Budapest, 2015. január 28.

Dr. Buzinkay Zoltán sk. a tanács elnöke,
Gizella sk. előadó bíró, Dr. Tóth Kincső sk. bíró

Dr. Márton

A kiadmány hitelül: